

Artikel II.

De kontraherende Stater er enige om, at en rationel Ordning af den offentlige Kontrol med Skibes Sødygtighed for betydningsfulde Omraaders Vedkommende hensigtsmæssigt kan bygges paa en nøje Samvirken mellem Regeringsmyndighederne og anerkendte Klassifikationsselskaber under Forudsætning af, at Betingelserne for Samarbejdet forbeholder den paagældende Regering fornøden Kontrol og derved sætter Regeringen i Stand til at paatage sig Ansvar for Klassifikationsselskabets Medvirken (jfr. herved for Passagerskibes Vedkommende Bestemmelserne i Artikel 57, 2det Stykke, i London-Konventionen af 20. Januar 1914 om Forholdsregler til Sikring af Menneskeliv paa Søen).

Saa længe et Klassifikationsselskab er anerkendt af en kontraherende Stat, skal det paagældende Selskabs Regler med Hensyn til Skibe, klassede i Selskabet, anses som udgørende en integrerende Bestanddel af den kontraherende Stats Forskrifter paa ethvert Punkt, om hvilket der ikke er fastsat særlige Bestemmelser i vedkommende Stats nationale Lovgivning.

Artikel III.

Ethvert Skib, der er forsynet med behørige og gyldige nationale Certifikater eller dertil svarende Bevisligheder som omhandlet i Artikel I, skal forsaavidt angaar ethvert Forhold, for hvilket disse Dokumenter tjener til Bevidnelse, i de andre kontraherende Staters Havne kun være undergivet saadan Kontrol af de offentlige Myndigheder der, som er nødvendig for at konstatere, at de behørige Certifikater eller Bevisligheder findes om Bord.

Uanset foranstaaende Bestemmelse i denne Artikel er enhver af de kontraherende Stater berettiget til at skride ind for at hindre Afgang af et Skib, hjemmehørende i et af de øvrige Signatarlande, naar vedkommende Myndigheder kommer til Kundskab om, at det paa Grund af Mangler i nogen af de her omhandlede Henseender maa anses at være forbundet med øjensynlig Fare for Menneskeliv at lade det udføre den forestaaende Rejse.

I ethvert Tilfælde af Indskriden bliver Konsulen for det Land, i hvilket Skibet er hjemmehørende, uopholdelig af Myndighederne at underrette om Sagen, for at han, hvis Skibsføreren ikke i Mellemtiden allerede har bragt Skibet i sødygtig Stand, kan træffe de fornødne Forholdsregler i Sagen.

Artikel IV.

De i denne Konvention hjemlede Fordele kan ikke paaberaabes for Skibe, der ikke er forsynede med de i Hjemlandets Lovgivning foreskrevne, behørige og gyldige Certifikater eller dertil svarende Bevisligheder, men vel for Skibe, som paa Grund af deres ringe Størrelse eller paa Grund af andre særlige Forhold maatte være fritagne for almindelig Kontrol i Henhold til Hjemlandets Lovgivning, og som alene derfor ikke er forsynede med saadanne Dokumenter.

Artikel V.

De kontraherende Stater vil hver for sig bestræbe sig for at udvide og styrke Samarbejdet vedrørende Lovgivningen om Kontrollen med Skibes Sødygtighed og om Sikkerheden for Menneskeliv paa Søen og vil i den Anledning

- 1) til enhver Tid holde de øvrige Signatarlande nøje underrettet om alle Bestemmelser paa det herhen hørende Omraade, som maatte blive udfærdigede i vedkommende Land;
- 2) i det Omfang, som Omstændighederne tillader det, opretholde et nøje Samarbejde ved Forberedelsen af nye Bestemmelser;
- 3) i det Omfang, som Omstændighederne tillader det, i Fællesskab forberede de kontraherende Staters Stilling til den øvrige internationale Lovgivning angaaende de i denne Konvention omhandlede Forhold.

Indtil anden Bestemmelse træffes, anmodes den danske Regering om at samle alle herhen hørende Oplysninger og Forarbejder og forelægge dem for de kontraherende Staters Regeringer.

Artikel VI.

Denne Konvention udfærdiges i ét Eksemplar med dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk Tekst, hvilke Tekster alle betragtes som autentiske, og deponeres i det danske Udenrigsministeriums Arkiv.

En bekræftet Genpart vil af den danske Regering blive tilstillet enhver af de kontraherende Staters Regeringer.